

18 Αυγούστου 1963 παραλία Πάργας. Εορτές εκατονταετηρίδας από την επίσκεψη του πυρπολιτή Κων/νου Κανάρη στην γενέτειρά του Πάργα 1863-1963. Μαθήτριες της Οικ. Σχολής με τη δασκάλα τους Κατίνα Μπισιώνη.

Μπουκουβαλαίοι

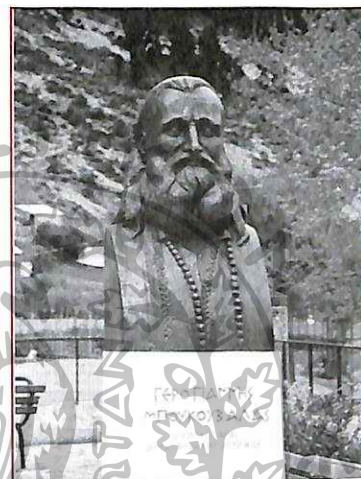
Από τους πιο σπουδαίους αρματολούς των Αγράφων είναι οι Μπουκουβαλαίοι. Κατάγονταν από το Σακαρέτσι (σημερινό Περδικάκι) της Αιτωλοακαρνανίας και από εκεί, όπως λένε, ήλθαν κι εγκαταστάθηκαν στο χωριό Αργύρι της Αργιθέας.

Εκεί είχαν στην αρχή την έδρα του αρματολικιού. Πολλοί απόγονοί τους βρίσκονται μέχρι σήμερα στην Αργιθέα, ιδιαίτερα στο χωριό το οποίο κράτησαν από το 1770-1820 Καρυά (Τζιρόλο). Ας δούμε όμως ποι οι Μπουκουβαλαίοι πέρασαν από το αρματολίκι των Αγράφων. Σε μερικές περιπτώσεις θα παρατηρήσουμε ότι τα ονόματα επαναλαμβάνονται, γιατί, όπως γίνεται και σήμερα στην Ελλάδα, το εγγόνι παίρνει το όνομα του παππού, κι επομένως έχουν το ίδιο όνομα και επώνυμο. Τις περισσότερες πληροφορίες τις παίρνουμε από τα δημοτικά τραγούδια.

Μπουκουβάλας Γιάννος (γεροΓιάννης)

Ο Γιάννος Μπουκουβάλας ήταν ο γενάρχης αρματολικής οικογένειας από το Σακαρέτσι του Βάλτου. Αδέλφια του ήταν ο Κώστας και ο Λάμπρος. Ήταν ο πιο γενναίος και ξακουστός απ' όλους τους Μπουκουβαλαίους.

Γεννήθηκε το 1715 και πέθανε το 1770. Ήταν πρωτοπαλικάρο του καπετάνιου των κλεφτών Δήμιου Σταθά. Το 1767 κατατρόπωσε στο Κεράσοβο το Μουχτάρ πασά, παππού του Αλή Πασά και τους Ματσαχουν-

Περδικάκι Αιτωλοακαρνανίας 2004

Κοινωνικά Πάργας

Γεννήσεις:

- Η Πλασκασοβίτη Πολυβία-Γεωργία & ο Κο-ντόπουλος Διονύσιος απέκτησαν δίδυμο (αγόρι & κορίτσι) στις 18.01.2011.
- Ο Παναγιωτίδης Ανδρέας & η Σπύρου Αθηνά απέκτησαν αγόρι στις 10.06.2011.
- Ο Κόκκορης Σπυρίδων & η Σπύρου Κωνσταντίνια απέκτησαν κορίτσι στις 10.06.2011.
- Ο Ντόκος Ηρακλής & η Ντούκου Αικατερίνη, απέκτησαν αγόρι στις 14.06.2011
- Ο Παπανικολάου Κωνσταντίνος & η Χοιροπούλου Όλγα απέκτησαν κορίτσι στις 07.07.2011.
- Ο Κυριάκης Σπυρίδων & η Νάσου Ευαγγελία απέκτησαν αγόρι στις 13.07.2011.
- Ο Βέκιος Ευάγγελος & η Θάνου Ελένη απέκτησαν αγόρι στις 03.08.2011.
- Ο Παππάς Λεωνίδας & η Λύκα Καίτη απέκτησαν αγόρι στις 16.08.2011.
- Η Βέκιου Ευαγγελία & ο Τσιμπούκας Αντώνιος απέκτησαν κορίτσι στις 02.09.2011.
- Ο Δημητρίου Γρηγόριος & η Σιάνου Γεωργία απέκτησαν αγόρι στις 06.09.2011.

Γάμοι:

- Η Μπάμπου Ουρανία του Ιωάννη & ο Καρατζάς Σταύρος τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στην Πάργα στις 07.05.2011.
- Η Στέλιου Μαρία του Ευάγγελου & ο Καραφάντης Ευάγγελος τέλεσαν πολιτικό γάμο

Διορθώσεις από φύλλο Νο 76

Στη σελ. 3 γράφει: Γ. Φλώριας. Το σωστό είναι Γ. Φλώρος.

Στη σελ. 9 γράφει: Μαγνησία του Πόντου. Το σωστό είναι Μαγνησία της Μ. Ασίας.

στον Άγιο Δημήτριο Αττικής στις 29.07.2011.

- Η Νάνου Ναυαϊκά του Αθανάσιου & ο Μοσκοφόγλου Ευθύμιος τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στην Πέρδικα Νομού Θεσπρωτίας, στις 18.06.2011.
- Η Γιοχάλα Ψιπλή του Γεώργιου & ο Μιγελ Άνγκελ Πάστορ Μάνουελ τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στην Πέρδικα Νομού Θεσπρωτίας, στις 27.08.2011.
- Ο Αρβαντιάκης Νικόλαος του Παναγιώτη & η Σενή Μαργαρίτα τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στην Αθήνα, στις 01.05.2011.
- Ο Κυριάκης Ευάγγελος του Σπυρίδωνα & η Σκρίκρουνη Ντίνα τέλεσαν θρησκευτικό γάμο στην Πάργα, στις 04.06.2011.

Θάνατοι:

- Ο Λάμπου Γεώργιος του Αθανασίου απεβίωσε στην Αθήνα στις 18-5-2011 ετών 73.
- Η Νούση Όλγα του Σπυρίδωνα, χήρα Ιωάννη, απεβίωσε στην Πάργα, στις 30.08.2011, ετών 94.
- Ο Καρύδης Αντώνιος του Ερωτόκριτου απεβίωσε στην Καλαμάτα Ν.Μεσσηνίας, στις 14.08.2011, ετών 70.
- Η Καστρινάκη Άρτεμις του Αντωνίου απεβίωσε στην Αθήνα στις 5-9-2011, ετών 87. Ετάφη στο Κοιμητήριο Δάφνης.
- Η Μπάτσιου Όλγα του Πέτρου απεβίωσε στην Νίκαια του Πειραιά στις 15-9-2011, ετών 53. Ετάφη στο Κοιμητήριο Σχιστού.

Περιεχόμενα

Μπονκουβαλαίοι.....	1,8-9
Κοινωνικά.....	2
Μικρές Ειδήσεις.....	3-5
Σμύρνη ζωντανές μνήμες 13-17/9/1922.....	5
Παργινές Συνταγές.....	6
Τα βόλτα της Πάργας.....	6
Γνωρίζετε ότι.....	7
Καπεταναραίοι της Πάργας.....	10
Θεσπρωτοί Λόγιοι που έγραψαν για την Πάργα... ..	11
Άλκης Αλκαίος.....	12
Θύμησης από τον πόλεμο του 1940.....	13
Φωτορεπορτάζ.....	15

Σημείωμα του ΕΚΔΟΤΗ

Πρέπει να αισθανόμαστε ντροπή ή υπερηφάνεια που είμαστε Έλληνες;

Είναι ο Έλληνας αυτός που παρουσιάζουν, ειδικά τα ξένα μέσα ενημέρωσης, τεμπέλης, καλοπερασάκιας, ράθυμος, κλέφτης;

Ακολουθήσαμε και εμείς τους πολιτικούς και τους «κρατούντες» όπου όλα τους τα χρόνια τα αναλώσανε για να αναπαράγουν αλαζονεία και εγωλατρεία;

Κουβαλάμε μεγάλο βάρος στις πλάτες μας από τα αρχαία χρόνια μέχρι και τα νεότερα με τους αγώνες μας, τον πολιτισμό μας, τα ήθη, τα έθιμα, τις παραδόσεις. Η εργατικότητα των Ελλήνων παραμένει απaráμιλλη και εμφανής μετά από τόσες καταστροφές και πολέμους. Μία φτωχή χώρα που αναδύοταν πάντα από τις στάχτες της με πολλή δουλειά από το λαό της.

Οφείλουμε να διατηρήσουμε το ρόλο και τη θέση μας στον παγκόσμιο χάρτη, να διαφυλάξουμε τη βαρυσήμαντη ιστορία και να περιφρουρήσουμε την πολιτιστική μας ταυτότητα. Από την άλλη μεριά όμως είναι επιτακτική ανάγκη να επαναπροσδιορίσουμε σ' αυτόν τον χάρτη ο καθένας μόνος του, αλλά και σαν λαός τα προσωπικά και τα κοινωνικά μας σύνορα.

Καλό Φθινόπωρο

Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις

Πόσο αγαπάμε την πριγκίπισσα του Ιονίου Πάργα;

Με απόφαση που υπέγραψε ο Περιφερειάρχης Ηπείρου κ. Αλέξανδρος Καχριμάνης, εντάσσεται στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Θεσσαλία - Στερεά Ελλάδα - Ήπειρος» το έργο «Αποχέτευση Δημοτικών Διαμερισμάτων και Οικισμών του Δήμου Πάργας».

Ο προϋπολογισμός του έργου ανέρχεται σε 13.349.766 ευρώ, με πίστωση για το τρέχον έτος 300.000 ευρώ. Η χρονική διάρκεια υλοποίησης του φυσικού αντικείμενου της πράξης είναι 40 μήνες και η ημερομηνία λήξης προθεσμίας επιλεξιμότητας δαπανών ορίζεται η 31η/12/2015. **Δικαιούχος είναι ο Δήμος Πάργας.** Το έργο αφορά τα Δ.Δ. Αγιάς και Ανθούσας και των οικισμών Αγ. Κυριακής, Βάλτου και Λύχνου της Δ.Ε. Πάργας.

Και εδώ ξεκινάμε τα ερωτήματα:

1. Ο υπάρχων βιολογικός καθαρισμός έχει τη δυνατότητα να καλύψει τις ανάγκες των νέων συνδέσεων;
2. Μήπως δεν δέχτηκε ο Βρανάς τα σκουπίδια του Καποδιστριακού Δήμου στο παρελθόν;
3. Μήπως το Πίσω Κρουονέρι της Πάργας προορίζεται για τα λύμματα του νέου Καλλικρατικού Δήμου Πάργας;

Καλλικράτης και καθαριότητα!

Βασική αρχή αλλά και χαρακτηριστικό γνώρισμα του τόπου μας είναι η καθαριότητα στους δρόμους και τα στενά. Κι ενώ κάθε χρόνο μετά το Πάσχα ήταν δεδομένο ότι ο Δήμος θα φρόντιζε να πλυθούν οι δρόμοι, οι μάνδρες να ασπριστούν, το λιμάνι και όλα θα έλαμπαν, φέτος **και για πρώτη φορά στα χρονικά!** τίποτε από αυτά δεν έγινε.

Βέβαια όλες οι Παργινές και οι Παργινοί, από αγάπη για τον τόπο και την καθαριότητα και όχι επειδή κάποιοι «καλλικρατικοί» σύμβουλοι τους προέτρεψαν, έπλυναν τις αυλές και τους δρόμους, ασβέστωσαν τις γειτονιές και τα πεζοδρόμια.

Σε ορισμένα όμως σημεία, κάποια στενά ή αδιέξοδα, όπου δεν υπάρχουν σπίτια το πρόβλημα παραμένει άλυτο. Φαίνεται ότι ο Καλλικράτης δε λειτούργησε καθόλου προς αυτή την κατεύθυνση!

Και με την καστρόπορτα... τι;

Είναι απαραίτητο να γίνει μία κουβέντα για τη βαριά σιδερένια πόρτα του κάστρου που κινδυνεύει να αλλοιωθεί εντελώς από το γεγονός ότι έχει χαθεί το 30% από τα αμυντικά καρφιά που υπήρχαν πριν από τριάντα χρόνια.

Ειδικά τα τελευταία χρόνια η φθορά είναι ταχύτερη και

αυτό πρέπει να κινητοποιήσει τόσο το συμβούλιο του δήμου όσο και τους πολιτιστικούς φορείς του τόπου.

Γενικότερα, όταν είμαστε μικρά παιδιά, συνηθίζουμε με υπερηφάνεια να ξεναγούμε τους τουρίστες που ενδιαφέρονταν και κυρίως να δείχνουμε τη σιδερένια εξώπορτα, που γεννούσε το φόβο με τα πυκνά καρφιά και έμοιαζε ακόμα αυτή αήττητη και το κάστρο απόρθητο. Τώρα όμως θυμίζει γεροντική οδοντοστοιχία με αρκετά κενά!

Είναι κρίμα οι δικοί μας αρχαιολογικοί θησαυροί να ρημάζουν χωρίς στοιχειώδη συντήρηση τη στιγμή που οι βόρειοι λαοί συντηρούν και το πιο μικρό πλοiάριο ή καλλιεργούν τους μύθους γύρω από τα δικά τους κάστρα.

«Πάργα ο ξεριζωμός ενός λαού»

Ένα βιβλίο ακόμη προσέθηκε στην ογκώδη βιβλιογραφία της Πάργας. Το βιβλίο με τίτλο «Πάργα ο ξεριζωμός ενός λαού» κυκλοφόρησε το καλοκαίρι του 2011.

Οι δύο ηπειρώτες συγγραφείς Κατερίνα Ντάση και Μίμης Αμβρακιώτης αφιέρωσαν το βιβλίο τους στον Παργινό λαό και τους ηρωικούς αγώνες τους.

Το βιβλίο εκτός από τα γενικά ιστορικά στοιχεία για την Πάργα φέρει πλήθος εγγράφων-επιστολών που αναφέρονται κυρίως στην εποχή του Αλή Πασά, στην περίοδο της Αγγλοκρατίας έως και την πώλησή της από τους Άγγλους στους Τούρκους.

• Ο συγγραφέας με το ψευδώνυμο Μίμης Αμβρακιώτης (Δημήτρης Καλτσώνης το πραγματικό του όνομα) γεννήθηκε στην Άρτα. Είναι πρώην τραπεζικό διευθυντικό στέλεχος και μάντζερ σε ασφαλιστική εταιρία. Ασχολείται με τη συγγραφή βιβλίων από το 1998. Είναι μυθιστοριογράφος-σεναριογράφος. Κατά καιρούς έχει γράψει και ιστορικά έργα.

• Η Κατερίνα Ντάση είναι εκπαιδευτικός και γεννήθηκε στη Βαλανιδιορράχη Πρέβεζας. Έχει κάνει μεταπτυχιακές σπουδές στις κοινωνικές επιστήμες και την παιδεία. Έχει ασχοληθεί με τη συγγραφή δοκιμίων.

Όνειρα καλοκαιρινής νυκτός μόνο με ωτοασπίδες

Εδώ και δέκα περίπου χρόνια, έχει παρατηρηθεί ότι, ι-

Συνέχεια στη σελίδα 4

Η ΠΑΡΓΑ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΑΜΕΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ!!!

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Παργινών Αθήνας-Πειραιά-Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ»
Μαρίκας Κοτοπούλη 10, • 104 32 Αθήνα • Τηλέφωνο Γραφείου: 210 5225788 • Fax: 210 5237773
Εκδότης-Διευθυντής: Βέργος Αθανάσιος, Πετμεζά 16, 11743 Αθήνα, Τηλ.: 210 9240940
Σύνταξη: Δ.Σ. Σύλλογος
Εμβόματα: Στέλιος Δημήτριος, Κώστα Βάρναλη 34, 122 44 Αιγάλεω, Τηλ.: 210 5615740
Στην Πάργα εισπράττουν οι: Γκοδλιούρα-Γκούνα Γασία, Ανδρέου Γεώργιος, Λένης Κ. Γεώργιος
Παραγωγή: Press Line, Μάγερ 11, Τηλ.: 210 5225479

Τα κείμενα που φέρουν υπογραφή, εκφράζουν τις απόψεις του συγγραφέα τους. Η Συντακτική Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα της μη δημοσίευσης ή της σύντμησης των κειμένων κατά την κρίση της.

Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις

δίως κατά τη διάρκεια της τουριστικής σεζόν, στην παραλία της Πάργας η ηχορύπανση χτυπάει κόκκινο.

Οφείλεται κυρίως στη μουσική που εκπέμπεται στη διαπασών και μάλιστα σε ώρες βραδινής κοινής ησυχίας και μέχρι πρωΐας, από κάποια μπαρ (λίγα ευτυχώς) που οι ιδιοκτήτες τους αντιλαμβάνονται με το δικό τους τρόπο τις έννοιες, ωράριο, δημόσια υγεία, κοινή ησυχία, διασκέδαση.

Και τούτο γιατί λόγω της έντασης δυσκολεύονται πολλές φορές να ξεχωρίσουν το θόρυβο από τη μουσική.

Ενδεικτικό της κατάστασης αυτής είναι η αύξηση των καταγεγραμμένων παραβάσεων αλλά και η προσφυγή κατοίκων της παραλίας προς τις Αρχές ώστε να δοθεί λύση στο πρόβλημα αυτό.

Γιατί λύση υπάρχει.

Και αυτή είναι η δημοτική αρχή.

Έχει την αρμοδιότητα. Χρειάζεται όμως και θέληση....

Στις 20-8-2011 κατατέθηκε αναφορά στον εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πρέβεζας με θέμα την ηχορύπανση από ιδιοκτήτες ακινήτων κυρίως της παραλιακής ζώνης της Πάργας.

«Μπαμπάδες με ρούμι» από τη θεατρική ομάδα του Δέσκειου Λυκείου Πάργας

Η θεατρική ομάδα του Δέσκειου Λυκείου Πάργας παρουσίασε το έργο των Θ. Παπαθανασίου και Μ. Ρέππα «Μπαμπάδες με ρούμι» στο πνευματικό κέντρο της πόλης μας από τις 6 έως και 14 Απριλίου 2011 σε έξι παραστάσεις που συγκέντρωσαν πλήθος θεατών και κολακευτικών σχολίων. Πρόκειται για ένα έργο με καυστική σάτιρα της σύγχρονης νεοελληνικής κοινωνίας και όχι μόνο, με απίθανες καταστάσεις και συνεχείς ανατροπές, που κάνουν το θεατή να ξεκαρδίζεται στα γέλια.

Υπόθεση: Ο πάτερ Φαμίλιας είναι ετοιμοθάνατος αλλά οι γιοί και οι νύφες του καταστρώνουν κίελα σχέδια πώς θα μοιράσουν και πώς θα επενδύσουν το βίος του «μακαρίτη». Και τότε γίνεται η μεγάλη σφαγή, ποιος θα φάει τα πιο πολλά, ποιος θα εξαπατήσει τον άλλον. «Επί πτωμάτων» για το χρήμα «ο θάνατός σου η ζωή μου, η ανέλιξή μου κι η κατάρτισή μου». Απόπειρα φόνου! Φόνου! Τυμβωρυχία! Ανατριχιαστικά πράγματα συμβαίνουν στο έργο. Οι ήρωες είναι αμοραλιστές, κυνικοί, χωρίς συνείδηση, χωρίς αισθήματα, ταγμένοι όλοι στο μεγάλο στόχο: το χρήμα. Αυτό το κοινωνικό καρκίνωμα, οι συγγραφείς το περνούν μέσα από το φίλτρο μιας πανέξυπνης φάρσας με αστυνομική πλοκή, με μαύρο χιούμορ και έναν καταϊγισμό από ξεκαρδιστικές ατάκες.

Η θεατρική ομάδα του Δέσκειου Λυκείου με μεράκι και ενθουσιασμό απέδωσε το έργο αυτό με ένα ιδιαίτε-

ρο και δυνατό παίξιμο, ενθουσιάζοντας το πολυάριθμο κοινό που παρακολούθησε τις παραστάσεις στο πνευματικό κέντρο.

Επίσης η ομάδα παρουσίασε το έργο στις 24-7-2011 στον προαύλιο χώρο του Δημοτικού Σχολείου της Αγιάς. Τα έσοδα της παράστασης αυτής δωρήθηκαν από τη θεατρική ομάδα στο Σύλλογο «Φλόγα» της Ηγουμενίτσας.

Ευχόμαστε στα παιδιά και στους συντελεστές να συνεχίσουν το όμορφο αυτό ταξίδι στο χώρο της θεατρικής τέχνης.

Παίζουν με σειρά παρουσίασης:

Βάσω: Βέκιου Σταυρούλα

Χρήστος: Άκης Φιλίππου

Τζένη: Άντα Τομάνι

Βέσκα: Μία Πήβιτς/Ελίνα Τούση

Ρόη: Ηλέκτρα Ανδρέου

Παναγιώτης: Στέφανος Γιοχάλας.

Φωτισμός-Μουσική: Νίκος Αναστασιάδης

Φροντιστές: Ειρήνη Στέλιου, Άγγελος Βέργος

Θεατρική διδασκαλία: Αγγελική Γκίκα & Πέτρος Δέσκα

Σκηνικά-εικαστικές παρεμβάσεις: Ελένη Δημουλίτσα.

«Απόλλων» Πάργας

Συγκροτήθηκε σε σώμα στις 28-4-2011 το νέο Δ.Σ. της ποδοσφαιρικής ομάδας «Απόλλωνας Πάργας».

Πρόεδρος: Γεράσιμος Γιούργας

Α' Αντιπρόεδρος: Νίκος Ευαγγέλου, υπεύθ. Ακαδημίας

Β' Αντιπρόεδρος: Άγγελος Παναγιωτίδης, υπεύθ. Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας (Ε.Π.Ο.).

Γ. Γραμματέας: Αντώνης Ζέρης

Ειδ. Γραμματέας: Βασίλης Δεσούλλας

Ταμίας: Γιάννης Νήρας

Έφορος Υλικού: Φώτης Βουρεκάς

Γεν. Αρχηγός: Λάμπρος Φωτόπουλος

Μέλη: Βαγγέλης Παπαδόπουλος, Κώστας Μελίδης,

Πασχάλης Ρίζος.

Προπονητής: Γιώργος Μουστακάς

Προπονητής Ακαδημίας: Αλέκος Βάσης

Στόχοι:

1. Επιστροφή φιλάθλων στο γήπεδο.

2. Η ομάδα να λειτουργήσει με δικά της παιδιά Παργινά.

3. Ανάδειξη του Πολιτιστικού χαρακτήρα του Συλλόγου.

Η πρώτη εκδήλωση του Συλλόγου έλαβε χώρα 20-6-2011 τιμώντας 11 παλαίμαχους ποδοσφαιριστές, με συμμετοχή της ορχήστρας «Οι Πάργιοι» στην Πλατεία Ελευθερίας-Καρύδη.

Σμύρνη ζωντανές μνήμες 13-17 Σεπτέμβρη 1922

Σμύρνη λίγες ώρες πριν την καταστροφή. «Τώρα τι ήταν αυτό π' αντίκριζα; Μια νεκρή πολιτεία. Τα μαγαζιά και τα κέντρα κλειδωμένα με διπλό λουκέτο. Τα σπίτια βουβά σαν ακατοίκητα. Γέλιο δεν άκουγες, παιδί δεν έβλεπες να παίζει στο δρόμο.

Καραβάνια θλιβερά σερνόντανε στα σοκάκια σαν μία σειρά από κάμπιες. Κορμιά κυρτωμένα, πρόσωπα χολιασμένα, χαλκοπράσινα χείλη, ξερά, ασπρισμένα. Ήταν οι πρόσφυγες που φτάσανε από το εσωτερικό. Σέρνανε μαζί με τους μπόγους, τσουμπλέκια, μπαούλα, κονίσματα, φορεία μ' αρρώστους, κατσίκες, κόττες, σκύλους. Οι εκκλησίες, οι στρατώνες, τα σχολεία, οι αποθήκες, οι φάμπρικες, όλα γέμισαν με πρόσφυγες, βελόνι να έριχνες δεν θα έπεφτε.

Όλοι οι Έλληνες πέρασαν τη νύχτα σε μαούνες κοντά στο λιμάνι.

Το άλλο πρωί μας ξυπνήσανε χλιμιντρίσματα και καλπαμός αλόγων. Πεταχτήκαμε μεμιάς όρθιοι κι ανοίξαμε τα μάτια μας. Το τούρκικο ιππικό περνούσε καμαρωτό από την παραλία. Κανείς δεν έβγαζε τοιμουδιά. Και τα μωρά κερώσανε.

Μόνο μιά πολύ ψιλή παιδική φωνή ρώτησε: Τί θα μας κάνουν οι Τούρκοι; Τί θα μας κάνουν; Αυτή ήταν ολονών η αγωνία, μα κανείς δεν την ξεστόμιζε.

Σε λίγο ακούστηκε τεράλης.

– Μπρε σεις τι λέει;

– Λέει να βγει ο κόσμος και να πάει στις δουλειές του δίχως να φοβάται, κανένας δεν θα κακοπάθει...

Ξάφνου, μέσα στη γενική χαρά, ακούστηκε μία φωνή και ύστερα πολλές μαζί: Φωτιά, Φωτιά! Βάζαν φωτιά στη Σμύρνη!

Πεταχτήκαμε όρθιοι. Η φωτιά απλωνόταν παντού. Ντουμάνιασε ο ουρανός. Μαύρα σύννεφα ανηφορίζανε και μπερδεύονταν το ένα με το άλλο. Κόσμος, χιλιάδες κόσμος, τρελός από φόβο αρχίνησε να τρέχει απ' όλα τα στενά και τους βερχανέδες και να ξεχύνεται στην παραλία σαν μαύρο ποτάμι.

– Σφαγή! Σφαγή! Παναγία βοήθα. Σώσε μας.

Η μάζα πυκνώνει, δεν ξεχωρίζεις ανθρώπους μα ένα μαύρο ποτάμι που κουνιέται πέρα δώθε απελπισμένα, δίχως να μπορεί να σταθεί ούτε να προχωρήσει. Μπρος θάλασσα, πίσω φωτιά και σφαγή. Ένας όχλος κατρακυλάει από τα βάθη της πολιτείας και σπέρνει τον πανικό.

– Τούρκοι!

– Τσέτες!

– Μας σφάζουνε!

– Έλεος!

Τα παραπάνω είναι ένα κομμάτι αφήγησης της Μικρασιάτισσας γιαγιάς Φιλιώς Χαϊδεμένου, μιας εμβληματικής φυσιογνωμίας του Ποντιακού Ελληνισμού.

Παρόμοιες αφηγήσεις χιλιάδες, τόσες όσα και τα πτώματα που άφησαν οι Νεότουρκοι στα χώματα του Πόντου.

Η 19η Μαΐου, ημέρα κατά την οποία το 1919 άρχισε η δεύτερη φάση εξόντωσης του Ελληνισμού στον Πόντο, μας υποχρεώνει να μη σταθούμε σιωπηλοί μπροστά σε μιά από τις τραγικότερες σελίδες της σύγχρονης ιστορίας μας.

Εθνικό χρέος μας είναι η αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας, της διεθνούς αναγνώρισης και της υποχρέωσης να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια, προκειμένου να κάνουμε την ημέρα αυτή, ημέρα ευθύνης για ολόκληρη την ανθρωπότητα.

• Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις

Π.Σ.Ε. «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ ΟΧΘΕΣ 2011»

Η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας διοργάνωσε τις «ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ ΟΧΘΕΣ 2011» έναν πολιτιστικό, περιβαλλοντικό τετραήμερο κύκλο εκδηλώσεων από τις 27 έως και τις 30 Ιουλίου, σαν συνέχεια και επέκταση της περσινής, επιτυχημένης τριήμερης διοργάνωσης.

Οι «Ηπειρώτικες Όχθες» ξεκίνησαν από το Μαυρομάτι Θεσπρωτίας και στη συνέχεια πήγαν στο χωριό Φοινίκη κοντά στους Άγ. Σαράντα, στις πηγές της Λαγγάβιτσας, στο πανηγύρι 26 Ιουλίου στην Αετόπετρα Δωδώνης, πεζοπορία στο μονοπάτι του Λάγγαρη, κολύμπι στις Βόθνες, επίσκεψη στο Θεογέφυρο, στο Γεφύρι του Αώου στην Κόνιτσα, παράσταση διαμαρτυρίας και ενημέρωσης στα ΚΤΕΛ Ιωαννίνων για το θέμα των δρομολογίων στην παλιά οδό Ιωαννίνων – Ηγουμενίτσας, επίσκεψη στο αρχαίο θέατρο της Δωδώνης, στο χωριό Λίππα, στη Μονή Μεταμορφώσεως Σωτήρος Ρωμανού, στις πηγές του Αχέροντα στο Σιστρούνι, πεζοπορία και κολύμπι από το Πολυστάφυλλο στις Πύλες του

Άδη και τέλος στη λίμνη Ζηρού.

Πήραν μέρος η χορωδία και το χορευτικό της Ομοσπονδίας Μουργκάνας, το Πολυφωνικό της Αετόπετρας Δωδώνης οι ηπειρώτικες κομπανίες του Κώστα Βέρδη, του Λευτέρη Γκιώκα, «οι Λαλητάδες» και χορευτικά των συλλόγων και των Αδελφοτήτων της περιοχής.

Στο πρόγραμμα των εκδηλώσεων συνεργάστηκαν φορείς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, Ομοσπονδίες και Αδελφότητες, Πολιτιστικοί Σύλλογοι και Περιβαλλοντικές Κινήσεις.

Σουλειμάν ο Μεγαλοπρεπής

Το περιοδικό «ΤΗΛΕΡΑΜΑ» κυκλοφορεί σε DVD από τις 17 Σεπτεμβρίου και για 15 εβδομάδες την τουρκική σειρά με τίτλο «Σουλειμάν ο μεγαλοπρεπής». Το έργο αναφέρεται στην κρυφή ζωή, τους έρωτες και τα πάθη του πανίσχυρου Σουλτάνου. Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε αναφορά στο Σουλειμάν το Μεγαλοπρεπή και τον Ιμπραήμ Πασά Pargali.

Παρχινές Συνταγές

Μελιτζάνες Ιμάμι φούρνου

Υλικά:

1½ κιλά μελιτζάνες
2 κρεμμύδια μεγάλα
4 ώριμες ντομάτες
4 πιπεριές πράσινες
3 σκελίδες σκόρδο
300γρ. τυρί φέτα
μαϊντανό, αλάτι-πιπέρι

Εκτέλεση:

Πλένουμε τις μελιτζάνες και τις κόβουμε σε λεπτές μακρόστενες φέτες. Τις τηγανίζουμε λίγο σε καυτό λάδι. Κόβουμε σε φέτες τα κρεμμύδια και τις πιπεριές και τα σωτάρουμε στο λάδι που ροδίσουμε τις μελιτζάνες. Προσθέτουμε τις ντομάτες ψιλοκομμένες, το σκόρδο, το αλάτι, το πιπέρι και το μαϊντανό και τ' αφήνουμε 5 λεπτά να σωταριστούν. Προσθέτουμε το τυρί τριμμένο. Σε ένα ταψί στρώνουμε τις μισές μελιτζάνες, ρίχνουμε πάνω τους τη μισή σάλτσα. Έπειτα βάζουμε τις υπόλοιπες και την υπόλοιπη σάλτσα. Ψήνουμε σε μέτριο φούρνο 170° για 30 λεπτά.

Καρυδάκι γλυκό

Υλικά:

2 κιλά καρυδάκια
3½ κιλά ζάχαρη
ξύλο κανέλα, γαρύφαλα

Εκτέλεση:

Τρυπάμε τα καρυδάκια με ένα καρφί. Τα βάζουμε σε μεγάλη κατσαρόλα γεμάτη νερό και για 7 ημέρες τα αλλάζουμε πρωί-βράδυ. Την 8η ημέρα τα βράζουμε 15 λεπτά σκεπασμένα (δεν ανοίγουμε καθόλου το καπάκι). Την επόμενη χύνουμε το νερό που έβρασαν και τ' αλλάζουμε για 5 ημέρες. Την 6η ημέρα τα βράζουμε για 15 λεπτά (σκεπασμένα). Την επόμενη χύνουμε το νερό τ' αλλάζουμε για 3 ημέρες και την 4η ημέρα τα βάζουμε με τη ζάχαρη, την κανέλα και 1½ ποτήρι νερό να βράσουν σκεπασμένα για 15-20 λεπτά. Έπειτα ανοίγουμε το καπάκι και δένουμε το σιρόπι όσο χρειάζεται προοιόντας το χυμό ενός λεμονιού.

Τα «βόλτα» της Πάργας

Τα «βόλτα» ή «καμάρες» είναι ημικυκλικές τοξωτές αιφίδες και αποτελούν απαραίτητο στοιχείο της ιόνιας αρχιτεκτονικής.

Δεν έχουν μόνο αισθητική λειτουργία, επηρεασμένη από την πολλαπλή σχέση και γειτνίαση με τη Δύση, αλλά και πρακτική χροιά, μια και τίποτα δε γεννιέται χωρίς σκοπό.

Σ' αυτά βρίσκουν καταφύγιο οι διαβάτες στις ατέλειωτες βροχές του χειμώνα και στις καυτές μέρες του καλοκαιριού.

Εκεί εκτυλίσσονται και σκηνές της καθημερινότητας των κατοίκων της Πάργας.

Η Πάργα, ακολουθώντας χρόνια τη μοίρα των Ιονίων, δεν αποτελεί εξαίρεση και στα «βόλτα».

Τα συναντάμε ήδη κατά τη Βενετοκρατία. Αυτά τα κατώφλια αυλών δημιουργήθηκαν από τη «ζεύξη» γειτονικών σπιτιών, συνήθως συγγενικών προσώπων για να προστατεύουν τα σπίτια από ενδεχόμενες πειρατικές επιδρομές.

Σε πολλά από αυτά στο επάνω μέρος υπήρχαν δωμάτια ποικίλης χρήσης.

Από εκεί παρακολουθούσαν και τους περαστικούς, γιατί ακριβώς από κάτω ήταν ο δρόμος.

Τα «βόλτα» που σώζονται στην Πάργα είναι αρκετά σε αριθμό.

Τα πιο κεντρικά είναι εκείνα του Κουλουριού, του Καμινιού και της Αγίας Μαρίας.

Επίσης στην περιοχή του Σχολαρχείου σώζονται αρκετές τοξωτές πύλες. Το «βόλτο» διακρίνεται για την καθαρή και λεπτή δουλειά του χτίστη, όπως και για το σκάλισμα της πέτρας, που συνήθως υπάρχει σ' αυτό.

Αναμφισβήτητα χρειάστηκε πολύ χρόνο ο καλλιτέχνης για να ολοκληρώσει το έργο του.

Τα «βόλτα» της Πάργας αντιστέκονται ακόμα και σήμερα στη φθορά του χρόνου λόγω της άριστης αρχιτεκτονικής τους χωρίς καμία ιδιαίτερη συντήρηση.

Αθ. Σ. Βέργος

Γνωρίζετε...

ού

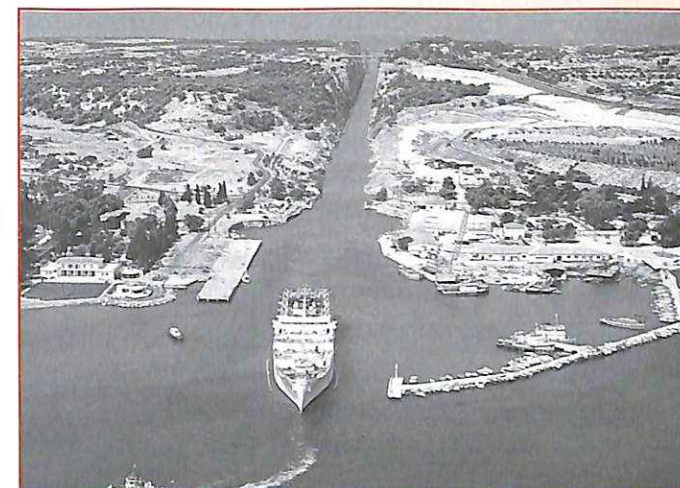
Ισθμός Κορίνθου

Ο Ισθμός αποτελεί το κατεξοχήν στρατηγικό σημείο του ελλαδικού χώρου κι ένα από τα σημαντικότερα της Ανατολικής Μεσογείου. Η διάνοιξή του αποτέλεσε από την αρχαιότητα μείζον θέμα, καθώς η δημιουργία της διώρυγας θα έλυνε πολλά προβλήματα και θα διευκόλυνε τη ναυσιπλοΐα και το εμπόριο.

Έτσι, πρώτος συνέλαβε το έργο της διάνοιξης του Ισθμού ο τύραννος της Κορίνθου Περίανδρος, περί το 602 π.Χ., ο οποίος τελικά αρκέστηκε στη δημιουργία της διόλου. Εν συνεχεία ο Δημήτριος ο Πολιορκητής, ο Ιούλιος Καίσαρ, ο Καλιγούλας και ο Νέρων διαδοχικά μελέτησαν και επιχείρησαν τη διάνοιξη, όμως χωρίς επιτυχία. Μάλιστα ο τελευταίος, κατά το 67 μ.Χ., άρχισε εργασίες εκσκαφής χρησιμοποιώντας χιλιάδες εργάτες και προχωρώντας σε μήκος 3.300 μέτρων. Ο Ηρώδης ο Αττικός, οι Βυζαντινοί στη συνέχεια και οι Ενετοί τέλος ήταν οι «διάδοχοι» του Νέρωνα στο όραμα της διάνοιξης του Ισθμού, αλλά εγκατέλειψαν την προσπάθεια για διάφορους λόγους.

Τελικώς, μετά την Τουρκοκρατία το νεοσύστατο ελληνικό κράτος εξέτασε σοβαρά την περίπτωση της διάνοιξης και πάλι. Το 1852 ο Λ. Λυγούνης, ο οποίος είχε διατελέσει διευθυντής των έργων του Νεΐλου, επεξεργάστηκε σχέδιο τομής του Ισθμού και κατέθεσε την πρότασή του στην Ελληνική Κυβέρνηση, ενώ δέκα χρόνια αργότερα ο Γάλλος μηχανικός Grimant De Caux κατέθεσε τις δικές του προτάσεις στην ελληνική βουλή. Αμφότερες όμως, κρίθηκαν από το ελληνικό κράτος ανεδαφικές. Όταν, όμως, το 1869 πραγματοποιήθηκε η διάνοιξη της Διώρυγας του Σουέζ, η τότε Κυβέρνηση του Θρ. Ζαΐμη έλαβε –επιτέλους– την απόφαση τομής του Ισθμού κι ένα χρόνο αργότερα υπέγραψε σχετική σύμβαση με Γάλλους μηχανικούς, η οποία όμως ατόνησε και έτσι το 1881 το έργο κατακυρώθηκε στον στρατηγό Στέφανο Τυρρ μαζί με το προνόμιο εκμετάλλευσης της γέφυρας για 99 χρόνια.

Οι εργασίες άρχισαν στις 23-4/5-5 του επομένου έτους με μεγάλη επισημότητα, παρόντος του βασιλιά και της βασιλικής οικογένειας, ενώ προκρίθηκε ως οικονομικότερη και σωστότερη η χάραξη που είχε εφαρμόσει ο Νέρων με συνολικό μήκος 6.300 μέτρα. Στις 25-7/7-8 του

1893 –κι αφού το έργο είχε αναλάβει πια η ελληνική εταιρεία με την επωνυμία «Εταιρεία της διώρυγας της Κορίνθου» υπό τον Α. Συγγρό– εν τω μέσω κανονιοβολισμών η Βασίλισσα Όλγα έκοψε με χρυσό ψαλίδι την κορδέλα των εγκαινίων της Διώρυγας, ενώ το πρώτο πλοίο τη διέπλεε επισήμως. Η Διώρυγα, για τη δημιουργία της οποίας είχαν χρησιμοποιηθεί 2.500 εργάτες και τα τελειότερα μηχανήματα της εποχής, ήταν συνολικού μήκους 6.343 μέτρων, πλάτους στην επιφάνεια της θάλασσας 24,6 μέτρων και στο βυθό της 21,3 με ωφέλιμο βάθος 7,5 έως 8 μέτρα και είχαν εξορυχθεί 12 εκατομμύρια κυβικά μέτρα χωμάτων για την κατασκευή της, ενώ σε όλο το μήκος της είχαν κατασκευαστεί κρηπιδότοιχοι μέχρι ύψους 2 μέτρων πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας.

Η «Εταιρεία της Διώρυγας της Κορίνθου» εκμεταλλεύτηκε τη Διώρυγα μέχρι το 1906, οπότε την ανέλαβε η Εθνική Τράπεζα μέσω της «Νέας Ανώνυμης Εταιρείας της Διώρυγας της Κορίνθου». Τέλος, από την 1η Νοεμβρίου του 1980 η εκμετάλλευση της Διώρυγας περιήλθε στο Ελληνικό Δημόσιο το οποίο με το Ν. 1067/80 συνέστησε την «Ανώνυμη Εταιρεία Διώρυγας Κορίνθου» η οποία εκμεταλλεύεται μέχρι σήμερα τη Διώρυγα.

Το 1940 παρέμεινε κλειστή συνολικά 4 χρόνια λόγω καταπτώσεων –με αποκορύφωμα το 1923 (2 χρόνια). Το 1944 κατά την αποχώρησή τους οι Γερμανοί προκάλεσαν την πτώση 60.000 κυβικών μέτρων χωμάτων και οι εργασίες εκπαράξεως κράτησαν 5 χρόνια.

Στη Διώρυγα λειτουργούν σήμερα δύο βυθιζόμενες γέφυρες. Μία στην Ποσειδωνία και μία στην Ισθμία που εξυπηρετούν την επικοινωνία μεταξύ Στερεάς και Πελοποννήσου, ενώ κάθε χρόνο το πιο διάσημο κανάλι του ελλαδικού χώρου διαπλέεται από 15.000 περίπου πλοία, 50 τουλάχιστον διαφορετικών εθνικοτήτων, αποτελώντας αυτή τη στιγμή τον αδιαμφισβήτητο θαλασσινό «ομφάλιο λώρο» μεταξύ Δυτικής και Ανατολικής Μεσογείου.

σαίους. Κατόπιν, με τη βοήθεια του Γ. Σταθά, του Αλ. Καρακίτσου και του Γ. Κοντογιάννη έγινε καπετάνιος στο αρματολίκι των Αγράφων. Καταδιώχθηκε για τη συμμετοχή του στο κίνημα του 1769 αλλά δήλωσε υποταγή και ξαναπήρε το αρματολίκι. Τον διαδέχθηκε ο αδελφός του Κώστας και τα παιδιά του. Στο Νεοχώρι υπάρχει τοποθεσία, στα βορειανατολικά υψώματα, με το όνομα του Μπουκουβάλα.

Στη μάχη στα Κουμπουριανά ο Γιάννης Μπουκουβάλας τσάκισε κυριολεκτικά τους Τούρκους και η λαϊκή μούσα τον αποθανάτισε με το τραγούδι:

*Μάννα με καταράστηκε, βαριά κατάρα μούπε:
ολομερούλα πόλεμο, το βράδυ καραούλι.*

Μπουκουβάλας Δήμος (1715-1780)

Γενάρχης της ονομαστής οικογένειας αρματολών από τα Άγραφα. Πήρε μέρος στο κίνημα του 1769. Αρματολός του Βάλτου, θρυλική μορφή της κλεφτουριάς κατά τον 18ο αιώνα. Ολόκληρη η ζωή ήταν ένας σκληρός και μακροχρόνιος αγώνας κατά των Τούρκων. Μας είναι γνωστός από δημοτικά τραγούδια, όπου αναφέρεται πρώτα ως κλέφτης. «... Τριάντα χρόνια αρματολός κ' είκοσε έχω κλέφτης...» η «... δώδεκα χρόνια αρματολός, σαράντα χρόνια κλέφτης...».

Μπουκουβάλας Λάμπρος

Ο Λάμπρος Μπουκουβάλας ήταν ανιψιός του Δήμου και διάδοχός του. Όταν ο γερο-Δήμος πληγώθηκε βαριά σε μια μάχη με τους Τούρκους, αυτόν όρισε ως διάδοχό του.

«... Κι εσύ, Λαμπράκη μ' ανιψιέ, έλα κάτσε κοντά μου, να σου χαρίσω τ' άρματα, να γένεις καπετάνιος...».

Πολύ νωρίς όμως σκοτώθηκε στην **Πάργα**.

Μπουκουβάλας Κώστας

Ο Κώστας Μπουκουβάλας ήταν αδελφός του Λάμπρου. Έγινε καπετάνιος ύστερα από εντολή του.

«... Τον Κώστα να συμμάσετε, να φτιάστε καπετάνιο.

Μην τον καταφρονήσετε, πέθαν' ο αδελφός του...».

Στο ίδιο τραγούδι αναφέρεται πως ο Κώστας Μπουκουβάλας πέτυχε μεγάλη νίκη κατά των Τούρκων, που είχαν αρχηγό τους τον προπάππο του Αλή πασά, Μέτσο Χούσο.

Μπουκουβάλας Δήμος (ο νεότερος)

Ήταν γιος του Γιάννη Μπουκουβάλα και κατά μία πληροφορία σε συμπλοκή με Τούρκους οδοφύλακες πληγώθηκε θανάσιμα και πέθανε.

Μπουκουβάλας Γιάννης (ο νεότερος)

Γιος του Δήμου. Νίκησε τους Τούρκους στο γεφύρι του Κοράκου κι έδωσε από τη Θεσσαλία το Βελή, πατέρα του Αλή πασά, που ήθελε να ληστέψει την επαρχία των Αγράφων. Το 1759 μ.Χ. με 700 παλικάρια έφτασε μέχρι τη Λάρισα, για να απαλλάξει την περιοχή από 4.000 πανόπλους και άγριους Τουρκαλβανούς ληστές. Το 1767 μ.Χ. έκαψε τα Κουμπουριανά κι άλλα χωριά, αλλά δε γνωρίζουμε την αιτία. Το 1768 μ.Χ. νίκησε τον Κούρτ πασά και το 1770 μ.Χ. πήρε μέρος στην αποτυχημένη εξέγερση κατά των Τούρκων την οποία είχαν προετοιμάσει οι Ρώσοι. Πέθανε το 1780 ή 1785 μ.Χ. και ετάφη στην **Πάργα** στο Σιναϊτικό Μετόχι των Αγίων Τριών Παίδων. Κι άλλοι Μπουκουβαλαίοι συνέχισαν να διοικούν το αρματολίκι των Αγράφων, όπως ο Στέργιος και οι Θανάσης, Γιαννάκης, Δήμος, ανίψια του Γιάννη Μπουκουβάλα από τον αδερφό του Κώστα, μέχρι που ο Καραϊσκάκης κατάφερε να τους απομακρύνει και να διοικήσει αυτός τη μεγάλη και ξακουστή περιοχή των Αγράφων.

*Ο Ιωάννης Μπουκουβάλας, νιός ή έγγονος του γέρο Μπουκουβάλα (αρ. 32), μεθ' ου εσφαλμένως συγχέουσιν αυτόν, διατελέσας σωματάρχης του αρματολού Βάλτου Σταθά Γεροδήμου συν τω Αλ. Καρακίτσω και Κοντογιάννη, εγκατεστάθη δια της βίας περί το 1770, τη συνδρομή του Γεροδήμου, εις το αρματολίκιον των Αγράφων. (ιδε και Τουρκοκρ. Ελλ. 492 και 497, και Ιστορ. Ελλ. Έθνους Ε, 621). Κατά την υπό του Ορλώφ υποκινηθείσαν τω 1770 ατυχή ελλην. εξέγερσιν, φαίνεται λαβών και ούτος μετά των άλλων συγχρόνων αρματολών ενεργόν μέρος. Ήτο δε ο πρεσβύτερος και αξιώτερος των δύο αδελφών του Στεργίου και Κώστα, και απεβίωσε περί το 1772 εις **Πάργαν**, άτεκνος ων, ετάφη δε εν τω εκείσε Σιναϊτικώ μετοχίω των αγίων τριών Παίδων, διαθείς την οπλαρχηγίαν του εις τον αδελφόν του Κώσταν. Του Κώστα τούτου νιοί ήσαν οι επί της εποχής του Αλή Πασά ακμάσαντες και μέχρις εξοντώσεως υπ' εκείνου καταδιωκόμενοι Αθανάσιος, Γιαννάκης και Δήμος, έχοντες ως και οι πρόγονοι αυτών καταφύγιον την **Πάργαν**. Περί του Αθανασίου ιδέ το άσμα 64ον. Ο Ιωάννης, δευτερότοκος ων, υπήρξε γαμβρός του Καραϊσκου, και απεβίωσεν εν Ιωαννίνοις, όπου επί τινα έτη διέμενεν ως όμηρος, ο δε Δήμος νυμφευθείς την θυγατέρα του Δεσύλα Μάστρακα, **Παργίου**, επέζησε μέχρι των πρώτων χρόνων της επαναστάσεως.*

Π. Αραβαντινός

Ηπειρώτικα Τραγούδια Συλλογή Δημοδών Ασμάτων
Α' έκδοση 1880

Το 1772 που αναφέρει ως ημερομηνία θανάτου πρέπει να είναι τυπογραφικό λάθος

συνέχεια στη σελ. 9

Πάργα - Συνοικία Μπουκουβαλείκα

Στα δύσκολα χρόνια της σκλαβιάς του Έθνους από τον τουρκικό ζυγό, στην Ενετοκρατούμενη Πάργα κατέφευγαν κυνηγημένοι από τους Τούρκους πλήθος αγωνιστών-οπλαρχηγών-αρματολών-κλεφτών. Μιά από τις οικογένειες αυτών είναι των Μπουκουβαλαίων.

• Στην Πάργα υπάρχει συνοικία με την ονομασία Μπουκουβαλείκα η οποία ονομάστηκε με αυτόν τον τρόπο γιατί στη συγκεκριμένη περιοχή κατοίκησε η σπουδαία αυτή οικογένεια των αρματολών των Αγράφων. Η πηγή που υπήρχε κοντά στα σπίτια τους έφερε το όνομά τους και είχε πολύ και κρύο νερό. Επίσης βρισκόταν στο κάτω μέρος του σπιτιού του Σταύρου Μήτση και ήταν γνωστή ως «Βρύση του Μπουκουβάλα». Το νερό της σήμερα έχει διοχετευθεί στον παρακείμενο χείμαρρο του Τράφου που είναι εστεγασμένος.

• Μετά την πώληση της Πάργας από τους Εγγλέζους στον Αλή Πασά τον Απρίλη του 1819 και την εγκατάσταση των Τούρκων στην Πόλη η τοποθεσία μετονομάζεται σε Κιοπρού μαχαλάς (η γειτονιά με το γεφύρι). Στην περιοχή υπήρχαν δένδρα καρποφόρα και γεφύρι που ένωνε τις δύο όχθες του παρακείμενου χείμαρρου στο ύψος του Καθεδρικού ναού Αγίου Νικολάου.

• Το 1910 στην περιοχή εγκαθίσταται η μεγάλη οικογένεια των Μπασαίων-Βουρεκάδων από την Αετόπετρα Δωδώνης Ιωαννίνων και η περιοχή μετονομάζεται σε Μπασαίικα.

• Το 1973 κτίζεται στη συνοικία το ξενοδοχείο Άγιος Νεκτάριος και η περιοχή σήμερα είναι γνωστή ως Άγιος Νεκτάριος.

Τάφος αρματολού Γιάννη Μπουκουβάλα

Η αναδίφηση σε ιστορικά αρχεία και οι μαρτυρίες γερόντων Παργινών μας αναφέρουν ότι στον περίβολο του ναού των Τριών Παίδων στην επάνω πόλη είναι θαμμένος ο αρματολός των Αγράφων Γιάννης Μπουκουβάλας.

Στην αυλή υπήρχαν τάφοι οι οποίοι κατά τη διάρκεια των χρόνων είχαν καταστραφεί. Απέμειναν λίγοι δε χορταριασμένοι και εγκαταλελειμένοι με λίγους γούλους περιμετρικά οι οποίοι διατηρήθηκαν μέχρι το 1995. Το 1995 με την ανακατασκευή του ερειπωμένου ναού των Τριών Παίδων ο χώρος άλλαξε ριζικά.

Τα απομεινάρια των τάφων μπαζώθηκαν και δημιουργήθηκε αυλή δύο επιπέδων. Περίπου 200 τ.μ. λόγω της υψομετρικής διαφοράς.

Σε όλη την περιοχή από το ναό των Τριών Παίδων έως της Αγίας Αικατερίνης και πλέον (περιοχή Τουρσινά) τα κτήματα υπήρξαν μετόχια της μονής της Αγίας Αικατερίνης των Σιναϊτών. Στο διάστημα των χρόνων μέρος των κτημάτων οικειοποιήθηκαν ιδιώτες.

Τα υπόλοιπα κτήματα επωλήθησαν ως οικόπεδα μέχρι το 1975 από ιερωμένους της Αγίας Αικατερίνης των Ιωαννίνων οι οποίοι είχαν τους τίτλους των κτημάτων και τα διαχειρίζονταν πολλά χρόνια.

Δυστυχώς η αδιαφορία των Παργινών και της Τοπικής Εκκλησίας δεν μπόρεσε να σταματήσει τη συνεχιζόμενη επί δεκαετίες πώληση των οικοπέδων ώστε να παραμείνουν ελεύθεροι χώροι τουλάχιστον γύρω από τα παρεκκλήσια. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα οι αυλές των δύο ναών να είναι αδικαιολόγητα μικρές.

Ο Σύλλογός μας από τις 12-12-2003 είχε κάνει ενέργειες προς τον Δήμο Πάργας - Δήμο Ινάχου την Εκκλησιαστική Επιτροπή του Καθεδρικού Αγ. Νικολάου Πάργας, για να τοποθετηθεί μνημείο στο χώρο ταφής του αρματολού Γιάννη Μπουκουβάλα.

Τελικά ευαισθητοποιήθηκαν για το συγκεκριμένο θέμα οι Παργινοί και χρηματοδότησαν το εκπόνημα μέσω του Συλλόγου μας. Εφέτος τοποθετήθηκε ένα ταφικό λιτό μνημείο στο σημείο ταφής του ήρωα.

Καλούμε σήμερα τους απογόνους του αρματολού Γιάννη Μπουκουβάλα που βρίσκονται στη Ναύπακτο και αλλού, ότι μπορούν να έρθουν να προσκυνήσουν στον τάφο των προγόνων τους και κυρίως την κα Ευπραξία Μπουκουβάλα-Τσολοδήμου για το διαχρονικό ενδιαφέρον της για την τοποθέτηση μνημείου.

Πηγές:

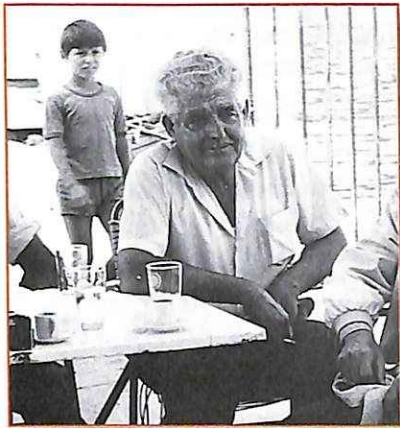
- Παναγιώτης Αραβαντινός *Ηπειρώτικα Τραγούδια*, Συλλογή Δημοδών Ασμάτων 1880.
- Ιστορία του Σουλίου συγγραφέας παπά Χριστόφορος Περραιβός επιστάτης 1815.
- Το δημοτικό τραγούδι *Κλέφτικα*, ΕΣΤΙΑ Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη. Επιμέλεια: Αλέξης Πολίτης.
- Σοφοκλής Γ. Δημητρακόπουλος *Ιστορία και Δημοτικό Τραγούδι* (325-1945), Αθήνα 1989.
- Προσωπική μαρτυρία του γράφοντος.

Αθ. Σ. Βέργος

Πάργα: Ναός Τριών Παίδων.
Τάφος αρματολού
Γιάννη Μπουκουβάλα

Καπεταναραίοι της Πάργας

Φωτό: 1975
Κλοτσώνης Αλκιβιάδης (1916-1990)

Φωτό: 2011 Δεσύλλας Κων/νος (1932-...)

Τράντος Ευστράτιος (1945-1995)

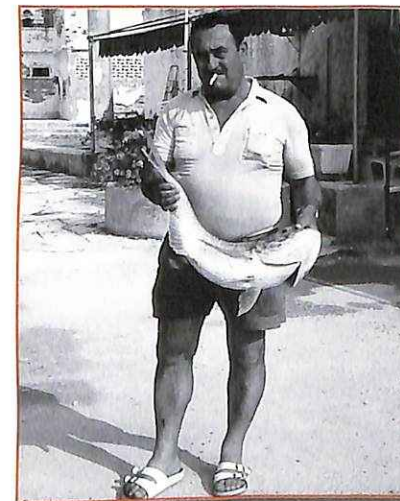
Φωτό: 1966 Βέργος Γεράσιμος (1926-1996)

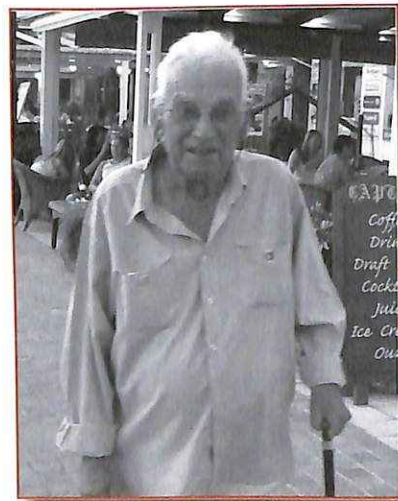
Φωτό: 2011 Μαυροδόντης Φίλιππος (1918 -)

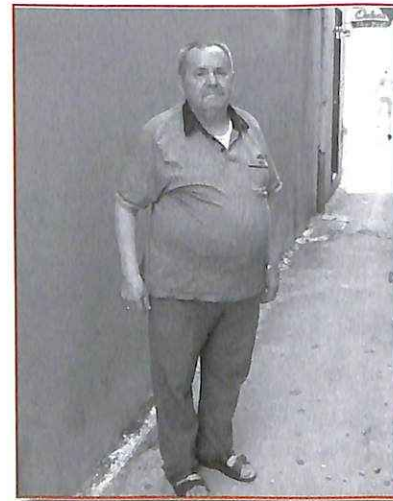
Φωτό: 1991 Κορμπάλας Γρηγόρης (1924-2005) με τον εγγονό του Μιχάλη

Φωτό 1991: Γκούλιουρας Αθανάσιος (1933-...)

Φωτό 2011: Αυλωνίτης Βασίλειος (1926-...)

Φωτό: 2011 Γιάκης Θεόδωρος (1939-...)

Καπεταναραίοι χωρίς φωτογραφία: Μιλτιάδης Μπάκουλης (1886-1963), Απόστολος Ρίζος (1888-1937), Δημήτρης-Μήτρος Αξής (1902-1965), Μιχάλης Πιτσαρός - Μήτσο Ρούσος (1904-1986), Αθανάσιος Δεσύλλας (1906-1963), Μιχάλης Κλοτσώνης (1908-1989), Λέανδρος Κλοτσώνης (1910-1945) αδελφία του Αλκιβιάδη, Ιωάννης Γιοχάλας (1932-...).

Θεσπρωτοί λόγιοι που έγραψαν για την Πάργα

Σπύρος Γ. Μουσελίμης (1897-1984)

Ο Σπύρος Γ. Μουσελίμης γεννήθηκε τα μεσάνυχτα της 31ης Δεκεμβρίου 1897 προς την 1 του Γενάρη 1898 στο Πόποβο της επαρχίας Σουλίου της Θεσπρωτίας από γονείς κτηνοτρόφους.

Κατά την παιδική ηλικία έζησε κοντά στη στάνη του πατέρα του ζωή βουκολική. Αυτός είν' ο λόγος για τον οποίο το συγγραφικό του αργότερα έργο στρέφεται προς την ύπαιθρο.

Αφού απεφοίτησε από το Σχολαρχείο της πατρίδας του έγινε δάσκαλος στο χωριό του. Μετέπειτα αφού απέκτησε ενδεικτικό γυμνασιακής τάξης φοιτήσε στο διδασκαλείο των Γιαννίνων. Υπηρέτησε δάσκαλος στα Σουλιωτοχώρια επί σαράντα χρόνια.

Έγραψε μελέτες, διηγήματα, ποιήματα, Ηπειρ. παραμύθια και ασχολήθηκε επιτυχώς σε ιστορικά, λαογραφικά και αρχαιολογικά θέματα.

Συνέβαλε κατά πολύ στην πνευματική ζωή της Ηπείρου η οποία και αποτελούσε την πηγή και την έμπνευση της πνευματικής του δημιουργίας. Μάζεψε με στοργή τουρβάδες από λαογραφικό υλικό της Σουλιώτικης περιοχής.

Πολλές φορές βραβεύτηκε για λαογραφικές συλλογές από την Ακαδημία Αθηνών, τα Ηπειρωτικά Χρονικά, τη Γλωσσική Εταιρεία, την Ηπειρωτική Εταιρεία Αθηνών και τις Διεθνείς Εκθέσεις Θεσσαλονίκης. Από την Κοινότητα Φροσύνης-Σουλίου όπου υπηρέτησε επί 25 χρόνια κηρύχτηκε ευεργέτης αυτής.

Πολλά από τα λογοτεχνικά του έργα εξεδόθηκαν ως αυτοτελή ή ως πραγματείες και άρθρα σε περιοδικά και εφημερίδες.

Στην Ιταλογερμανική κατοχή έλαβε μέρος στην Εθνική Αντίσταση. Μετά την απελευθέρωση αιτία των πολιτικοκοινωνικών του φρονημάτων εξορίστηκε (1947-48, 1949, 1967).

Πέθανε στην Παραμυθιά, όπου έζησε τα περισσότερα χρόνια της ζωής του, στις 21 Ιουλίου 1984, ασχολούμενος μέχρι τέλους με την ιστοριολαογραφία, την ποίηση και την αρχαιολογία.

Έργα του ίδιου

- 1) Οι χωριανές μου, πρωτόλεια ποιήματα 1926
- 2) Οι Σκαπετινές, πρωτόλεια ποιήματα 1927
- 3) Η Χρύσω, πρωτόλεια ποιήματα 1929
- 4) Μπουμπούκια, ποιήματα 1960
- 5) Τραγούδια του χωριού, του βουνού και της στάνης 1965
- 6) Δημοτικά τραγούδια της Ηπείρου, περιοχής Σουλίου 1966
- 7) Του χωριού και της στάνης, διηγήματα 1966

- 8) Το Πόποβο, ιστορική μονογραφία 1970
- 9) Από τα χρόνια της σκλαβιάς, διηγήματα 1970
- 10) Ο Αρχαίος Άδης και το νεκρομαντείο της Εφύρας, μελέτη 1971
- 11) Λαμπυρίσματα, ποιήματα 1972
- 12) Η Βυζαντινή Οσδίνα και τα αρχαία αυτής τείχη, μελέτη 1975
- 13) Ιστορικοί περίπατοι ανά τη Θεσπρωτία 1976
- 14) Τοπωνύμια της Λάκκας Σουλίου 1976
- 15) Η Λάκκα του Μπότσαρη, ιστορία 1976
- 16) Λαχανομαζώματα, ποιήματα 1976
- 17) Υπόμνημα των Σουβλασιωτών προς τον Οικ. Πατριάρχη 1977
- 18) Φωτοβολίδες, ποιήματα 1980
- 19) Αρχαιότητες της Θεσπρωτίας (με αναφορές στην Πάργα) 1980
- 20) Αναλαμπές, ποιήματα 1981
- 21) Αστροφεγγιές, ποιήματα 1982
- 22) Αναδρομές, ποιήματα 1984

Κυκλοφορία βιβλίων μετά το θάνατό του:

- 1) Ιστορία της Φωτικής 1994
- 2) Έρχομαι από το Σούλι, ιστορία 1999
- 3) «Η Θοδώρα» - Ηπειρώτικος γάμος περιοχής Σουλίου 2000

Κριτικές διακεκριμένων πνευματικών ανθρώπων για τον συγγραφέα Σπύρο Μουσελίμη

Η ποίηση του Μουσελίμη αναβλύζει αυθόρμητη χωρίς συζητήσεις και λογιωτατισμούς από τη λύρα των παιδιών του λαού μας. Ο στίχος του ρέει φυσικός και αβίαστος. Ερμηνευτής του πλούσιου αισθήματος και της φαντασίας του ποιητή, που ο συμπατριώτης του Κρυστάλλης, ίσως και ο Θεόκριτος θα υπόγραφαν αδιάσπαστα τις στροφές του.

Η ποίηση του Σπύρου Μουσελίμη είναι ντόμπρα, ηπειρωτική, που περπατάει στέρεα ανάμεσα από Κρυστάλλη και Δημοτικό τραγούδι.

Χαίρομαι την καθάρια έμπνευση και την παλικαριά που διακρίνει την ποίηση του Σπ. Μουσελίμη. Είναι ο μόνος Ηπειρώτης ποιητής που βαδίζει στο δρόμο του Κρυστάλλη. Και τα διηγήματά του έχουν δύναμη λόγου, ανάγλυφη ψυχολογία προσώπων και επιγραμματική διατύπωση.

Τα διηγήματά του είναι γραμμένα με απλότητα και εις τη ζωντανή γλώσσα του λαού, αποπνέουν αγνότητα, καλοσύνη, φιλοτιμία, χαρακτηριστικά των ανθρώπων της Ελληνικής υπαίθρου.

Το υλικό αυτό στο έργο «Θεσπρωτία» εμπλουτίστηκε στο μεταξύ από τις έρευνες του ακούραστου μελετητή της Θεσπρωτίας Σπύρου Μουσελίμη, συνταξιούχου δασκάλου, ο οποίος έχει δημοσιεύσει το νέο αρχαιολογικό υλικό σε τοπικές εφημερίδες. Ο συγγραφέας του είναι ευγνώμων, γιατί πρόθυμος και ακούραστος πάντοτε τον οδηγεί στις θέσεις που είχε ανακαλύψει ο ίδιος.

Έργο του Σπύρου Μουσελίμη, έργο σεβαστό, εθνικό και πολύτιμο στα ιστορικά, αρχαιολογικά και λαογραφικά μέρη, που του δίνουν την εκλεκτή θέση στους Ηπειρώτες λόγιους.

Βασίλης Κραψίτης
Συνεχίζεται

Άλκης Αλκαίος - Βαγγέλης Α. Λιάρος

Ο Άλκης Αλκαίος είναι Έλληνας ποιητής και στιχουργός. Γεννήθηκε το 1949 στην Κοκκινιά Θεσπρωτίας όμως από μικρή ηλικία πολιτογραφήθηκε κάτοικος Πάργας. Ο πατέρας του Αθανάσιος Λιάρος φτάνει με την οικογένειά του στην Πάργα το 1960 ως υπάλληλος του εκεί μονοπωλείου. Η μητέρα του Μαгдаλινή ασχολήθηκε με ζήλο και αφοσίωση στα παιδιά της και τους δίδαξε ήθος και αξίες.

Αποφοίτησε από το Δέσκειο Λύκειο Πάργας και ως μαθητής διακρίθηκε για τις επιδόσεις του. Επιπλέον είναι απόφοιτος της Νομικής Σχολής του Παν/μίου Αθηνών.

Στα Ελληνικά γράμματα εμφανίστηκε για πρώτη φορά το 1967 έτος αποφοίτησής του από το Λύκειο, με την έκδοση ενός μικρού δοκιμίου πάνω στο έργο του ποιητή Κ.Γ. Καρυωτάκη. Η διάλεξη πραγματοποιήθηκε στην Πάργα στο χειμερινό κινηματογράφο «Θύαμι» επί δημαρχίας Αλεξάνδρου Μπάγκα με προσκεκλημένους προσωπικότητες των γραμμάτων και των τεχνών της περιοχής καθώς και πλήθος Παργινών.

Το 1983 κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις ΕΤ.ΜΕ.Μ. ιδρυτής της οποίας ήταν ο Θάνος Μικρούτσικος, το βιβλίο του Εμπάργκο-Ποιήματα απ' όπου και το εμβληματικό ποίημα «Πρωινό τοιγάρο», αφιερωμένο στη μνήμη του τότε πρόωρα χαμένου Μάνου Λοΐζου.

Κατά τη διάρκεια της επταετίας φυλακίστηκε και βασανίστηκε από τη χούντα.

Από τα τέλη της δεκαετίας του '70 χρονολογείται η γνωριμία του με το συνθέτη Θάνο Μικρούτσικο, η οποία και οδήγησε σε μια από τις μακροβιότερες και σπουδαιότερες συνεργασίες δημιουργών στο ελληνικό τραγούδι, με δίσκους ορόσημα όπως το Εμπάργκο (1982) και Στου Αιώνα Την Παράγκα (1996). Στο χώρο της δισκογραφίας, άλλες σημαντικές συνεργασίες του υπήρξαν εκείνες σε δίσκους του Νότη Μαυρουδή, του Σωκράτη Μάλαμα, του Μίλτου Πασχαλίδη, του Μάριου Τόκα κ.ά.

Δημιουργός αποτραβηγμένος από τα Μ.Μ.Ε. και τις δημόσιες εμφανίσεις θεωρείται από τους σημαντικότερους ποιητές του Ελληνικού τραγουδιού, με υψηλό επίπεδο γραφής, παραμένοντας ολιγογράφος και πάντα σεμνός.

Την Πάργα τη λάτρεψε και τη λατρεύει γιατί πέρασε τα ομορφότερα νεανικά του χρόνια και την επισκέπτεται συχνά.

Δισκογραφία με στίχους του Άλκη Αλκαίου

- 1978 Τραγούδια της Λευτεριάς
- 1980 Δελτίο Καιρού
- 1982 Εμπάργκο
- 1983 Αραπά για λίγο πάψε να χτυπάς με το σπαθί
- 1983 Αντά τα βράδια
- 1984 Στην όχθη της καρδιάς μου
- 1986 Η αγάπη είναι ζάλη
- 1987 Σε απρόβλεπτα τραγούδια
- 1988 Στον Σείριο υπάρχουνε παιδιά
- 1989 Όσο κρατάει ένας καφές

Το 13ο τραγούδι του δίσκου έχει τίτλο
«Η Άνοιξη της Πάργας»

1989 Χορεύω

1991 Χρόνια Πολλά

1-5-1967 Στην παραλία του Λύχνου μαθητές του Δέσκειου Λυκείου. Διακρίνονται από αριστερά: Βαγγέλης Πιτσαρός, Βαγγέλης Λιάρος, Γιώργος Σπανός, Τόλης Βλάσης, Τίτικα Γιούργα, Όλια Νικολάρα, Κατίνα Νικολάου, Νίκη Δέσκα, Ελένη Γκαμπράνη, Ευτυχία Μαλιάδου, Αριστέα Γεωργιάκου, Δήμητρα (Τούλα) Κυριάκη

1992 Σφεντόνα

1994 Δε σκάνει

1996 Στου αιώνα την παράγκα

1996 Αύριο

1998 Ο Θάνος Μικρούτσικος τραγουδά Θάνο Μικρούτσικο

1998 Κακές συνήθειες

1999 Εντελβαίς

2000 Ο Φύλακας και ο Βασιλιάς

2001 Υλικό ονείρων

2001 Μελίνα Κανά

2001 Εκπομπή

2001 Βυθισμένες άγκυρες

2001 Η άσφαλτος που τρέχει

2002 Ένα

2003 Η μόνη μου πατρίδα είναι ο χρόνος

2006 Υπέροχα μονάχοι

2007 Άξιος Λόγος: Οι τροβαδούροι της καρδιάς μου

2007 Μέχρι να πάρεις παγωτό, σε βρίσκει ο χειμώνας

2008 Το φίλτρο

2009 Ουράνια τόξα κυνηγώ.

Η Σοφία Βέργου-Δόση για τον φίλο και συμμαθητή της, μας αφηγείται:

Φυσιολάτρης, εραστής της θάλασσας ο πολύ αγαπητός στους συμμαθητές του και όχι μόνο, Ευάγγελος, εμπνεύστηκε τα πρώτα του ποιήματα από την απaráμιλλη ομορφιά της μικρής πιλανέτρας Πάργας.

Στα στενοσόκακα και στις ανηφοριές της ακούστηκαν οι πρώτες καντάδες που έκανε μαζί με τους καλούς του φίλους, μεταξύ των οποίων ξεχωριστή θέση στην καρδιά του είχε ο φιλόδοξος δάσκαλος Απόστολος Βλάσης, που με τη μπάσα φωνή του ομόρφαινε τους ήχους της καντάδας.

Οι στίχοι του ξεχωριστοί, είναι μεγάλη κατάθεση ψυχής και πνεύματος. Νότες νοσταλγίας πάλλονται σ' αυτούς που είναι αξεπέραστοι σε νοήματα ομορφιάς και μεγαλείου. Ο ξεχωριστός βάρδος Άλκης Αλκαίος τιμά με το δυνατό έργο του την Πάργα και το Πανελλήνιο. Γι' αυτό το πλούσιο δώρο μας κάνει να νιώθουμε υπερήφανοι όλοι εμείς οι Παργινοί που τον τιμάμε και τον αγαπάμε πολύ.

Πίνακας ζωγραφικής που βρίσκεται στο Α' Δημοτικό Σχολείο Πάργας από το 1955.

Πριν 70 χρόνια κοριτσόπουλα τότε εμείς βιώσαμε τον πόλεμο του '40 και εν συνεχεία την εισβολή Ιταλών και Γερμανών.

Στα χιονισμένα βουνά της Αλβανίας οι στρατιώτες μας πολεμούσαν σκληρά.

Όλοι οι Έλληνες προσπαθούσαν να συνδράμουν με κάθε μέσο που διέθεταν στον αγώνα. Οι αξίες γυναίκες της Πίνδου ζαλικόνονταν τα σακκιά στην πλάτη τους με τα πολεμοφόδια του στρατού και ανέβαιναν σε μέρη δύσβατα όπου δεν μπορούσαν να προσεγγίσουν τα μουλάρια.

Το κρύο και το πολύ χιόνι έκανε τους φαντάρους μας να υποφέρουν. Οι περισσότεροι είχαν κρυοπαγήματα.

Εμείς προσπαθούσαμε να συμβάλουμε με όλες μας τις δυνάμεις στο δύσκολο έργο τους.

Πηγαίναμε στους κτηνοτρόφους μας και μας δίνανε ολόκληρες μπάσκες μαλλί. Μεταβαίναμε στη βρύση, τα πλέναμε, τα στεγνώναμε, τα λαναρίζαμε, μάθαμε να γνέθουμε, κάναμε νήμα και μ' αυτό πλέκαμε πουλόβερ, κάλτσες και γάντια χωρίς όμως ολόκληρα τα δάχτυλα για να μπορεί ο στρατιώτης να κρατάει το όπλο.

Επειδή πολύ κοντά μας στην Παραμυθιά υπήρχε αεροδρόμιο, προκειμένου να μη δίνουμε στόχο και μας βομβαρδίσουν, μας απαγόρευσαν να ανάβουμε τις λάμπες κατά τη διάρκεια της νύχτας. Γι' αυτό με ό,τι μπορούσαμε καλύπταμε τα παράθυρα και κατόπιν ρίχναμε πουρνάρια στη γωνιά του τζακιού, και με τη φλόγα που φούντωνε βλέπαμε να χρησιμοποιούμε τις βελόνες και να πλέκουμε.

Τα νοσοκομεία είχαν γεμίσει με τραυματίες. Τότε η Σοφία Βέμπο η τραγουδίστρια της Νίκης επισκεπτόταν νοσοκομεία και εμψύχωνε με τα τραγούδια της. Έδινε το «παρών» και στα θέατρα με διακριτικότητα όμως για να μη γίνεται αντιληπτή από τους Ιταλούς που δυστυχώς είχαν εισβάλει στην Ελλάδα και τους Γερμανούς.

Επιστολικά δελτάρια που στέλνονταν ταχυδρομικώς έ-

Θύμησες από τον πόλεμο του '40

Ο Ελληνικός στρατός υπερείχε σε αισιοδοξία ηθικό και εκπαίδευση και βεβαίως πολέμαγε για την αποκατάσταση μιας αδικίας

Της Τούλας Στεφανίδου Μαλακάτα

Σκηνές από το Μέτωπο 6-5-1941.

Τελευταίος δεξιά είναι ο Πέτρος Μαλακάτας, σύζυγος αργότερα της αρθρογράφου μας Τούλας Στεφανίδου.

γραφαν: Βάζει ο Ντούτσε τη στολή του και την σκούφια την ψηλή του, μ' όλα τα φτερά και μιιά νύχτα με φεγγάρι την Ελλάδα πάει να πάρει βρε το φουκαρά...

Τότε ο Τσώρτσιλ έλεγε πως οι ήρωες πολεμούσαν σαν Έλληνες. Γιατί τότε όλη σχεδόν η Ευρώπη είχε παραδοθεί στον άξονα αμαχητί. Δυστυχώς είχαν εισβάλει στην Ελλάδα και οι Γερμανοί.

Πρόσκληση

Τα μέλη και οι φίλοι του Συλλόγου, καλούνται στις 5-12-2011 ημέρα Δευτέρα και ώρα 7:30 μ.μ. στην αρτοκλασία που θα τελεσθεί την παραμονή του πολιούχου της Πάργας Αγ. Νικολάου, στον Ι. Ναό του Αγ. Νικολάου Ραγκαβά στην Πλάκα, οδός Τριπόδων.

Το Δ.Σ.

Ο Σεπτέμβρης του χθες και του σήμερα

Της Τούλας Στεφανίδου Μαλακάτα

Στις 3 Σεπτεμβρίου του 1843 η Ελλάδα απέκτησε Σύνταγμα. Στις 14 του ίδιου μήνα γιορτάζεται η ύψωση του Τιμίου Σταυρού, γι' αυτό και ο μήνας αυτός ονομάζεται Σταυρίτης και Σταυριώτης.

Επίσης λέγεται και Τρυγητής γιατί γίνεται ο τρύγος των σταφυλιών.

Αποκαλείται και Σποριάς γιατί το μήνα αυτό οι γεωργοί αρχίζουν τις εργασίες της σποράς. Κατά τον ίδιο μήνα τελείται η έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς.

Την 3η Σεπτεμβρίου 1843 έγινε η εξέγερση κατά του βασιλιά Όθωνα με αίτημα την καθιέρωση της Συνταγματικής Μοναρχίας.

Αρχικά η εξέγερση είχε σχεδιαστεί από τους πρωτεργάτες της, στρατιωτικούς Μακρυγιάννη και Καλλέργη να γίνει την 25η Μαρτίου. Όμως ο ενθουσιώδης στρατηγός Μακρυγιάννης διέδωσε το μυστικό του κινήματος κατά του Βασιλιά με αίτημα την επιβολή Συντάγματος σε πάρα πολλούς με αποτέλεσμα να αναγκαστούν να επισπεύσουν το τελικό σύνθημα. Ο συνταγματάρχης Δημήτριος Καλλέργης που είχε αντιληφθεί την κρισιμότητα της κατάστασης, ξημερώματα της 3ης Σεπτεμβρίου 1843 με έφιππους στρατιώτες κατέλαβαν τη μέχρι τότε ονομαζομένη Πλατεία ανακτόρων (και μετέπειτα Πλατεία Συντάγματος) και ζήτησαν από το Βασιλιά Όθωνα Σύνταγμα.

Συνήλθε το Συμβούλιο Επικρατείας που αναγνώρισε το κίνημα και διόρισε επιτροπή, μέλη της οποίας ήταν οι Κουντουριώτης, Λ. Καλέργης, Κων. Κανάρης, Αινιανός, Ψύλλας, Λόντος και Προβελέγγιος.

Ο Βασιλιάς υποχώρησε στις αξιώσεις του λαού και παρα-

χώρησε Σύνταγμα γιατί αντιλήφθηκε πόσο κρίσιμη ήταν η κατάσταση.

Η 3η Σεπτεμβρίου 1843 κηρύχτηκε ημέρα εθνικού εορτασμού «ως προάγγελος λαμπρού μέλλοντος». Φτιάχτηκαν παράσημα που έφεραν από τη μία επιγραφή «3η Σεπτεμβρίου 1843» και από την άλλη «Συνταγματικός θρόνος».

Η πλατεία όπου έγινε η εξέγερση ονομάζεται έκτοτε Πλατεία Συντάγματος, έμελλε δε να γίνει η σκηνή όπου έλαβαν και λαμβάνουν χώρα ιστορικές στιγμές της νεότερης και σύγχρονης ιστορίας του τόπου μας.

Σε ανάμνηση της ημέρας αυτής ο γνωστός κεντρικός δρόμος της Αθήνας που ξεκινά από την Ομόνοια ονομάστηκε οδός 3η Σεπτεμβρίου.

Κι ο Λευτέρης Παπαδόπουλος έγραψε το τραγούδι: «Θα σε προσμένω στους μπαξέδες, τρεις του Σεπτέμβρη να περνάς».

Νεκρολογία

Αρτεμής Καστρινάκη (1924-2011)

Πρόσφατα έφυγε από κοντά μας για έναν κόσμο ανώτερο η κυρία Άρτεμης Καστρινάκη. Μία ξεχωριστή παρουσία στην Πάργα και η πρώτη οδοντίατρός της, (1950) με άριστη επιστημονική κατάρτιση μας ανακούφιζε από τον πόνο. Γυναίκα με έντονη προσωπικότητα διακρίνονταν για την κομψότητα, την καλαισθησία της, την εργατικότητα και με όλες τις άλλες αρετές της που την κοσμούσαν.

Τα θερμά μας συλλυπητήρια στην αγαπημένη μας και χαρισματική κόρη της Τάτη και τις αξιόλογες εγγονές της.

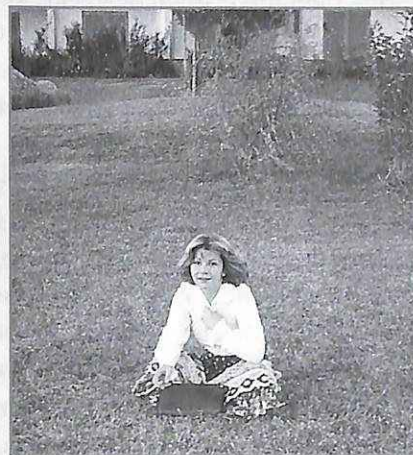
Καλό ταξίδι αγαπημένη μας γειτόνισσα

Σοφία Βέργου

Για το θάνατο της αγαπημένης μας μητέρας και γιαγιάς
ευχαριστούμε όλους εσάς που συμμετείχατε στο πένθος μας
Η κόρη της Τάτη και οι εγγόνες Κατερίνα και Άρτεμης

ΚΟΥΙΖ

Ποια είναι;

Το κορίτσι της φωτογραφίας είναι νύφη στην Πάργα και κατοικεί από το 1978 στην συνοικία Καμίνι.

Η απάντηση στο επόμενο φύλλο.

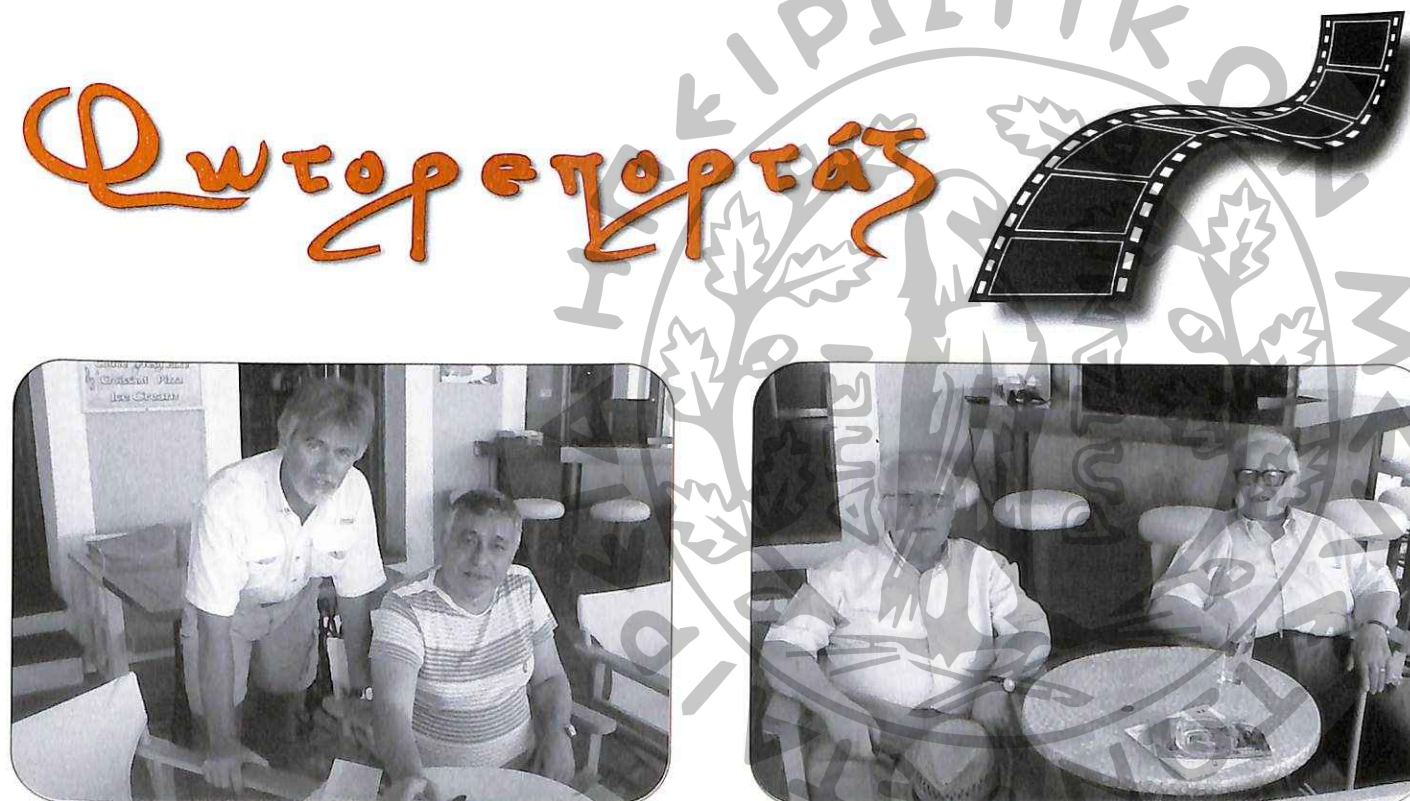
ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΕΝΙΑΙΟΥ ΔΕΣΚΕΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΠΑΡΓΑΣ 2010-2011

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ 2011

Υποψφ.	Επώνυμο	Όνομα	Ον. Πατρός	Ον. Μητρός	Σχολή Επιτυχίας	Εξ.
11037316	ΒΕΚΙΟΥ	ΘΕΟΔΩΡΑ	ΑΝΔΡΕΑΣ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	510 ΓΕΩΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ & ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΕΙ ΣΕΡΡΩΝ	ΗΜ.
11037317	ΒΕΡΛΕΤΗ	ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΘΑΝΑ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΕΥΦΡΟΣΥΝ.	654 ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ (ΙΩΑΝΝΙΝΑ)	ΗΜ.
10038318	ΓΙΑΚΗΣ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΕΙΡΗΝΗ	102 ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΠΑΤΡΑΣ	ΗΜ.
11037320	ΖΕΡΗ	ΕΥΤΥΧΙΑ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΑ	113 ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΜ.
11037343	ΙΩΑΝΝΟΥ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΙΜ.	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΜΠΕΤΙΝΑ	205 ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΑΤΡΑΣ	ΗΜ.
10038322	ΚΟΡΜΠΑΛΑ	ΑΝΝΑ ΡΕΒΕΚΚΑ	ΣΤΕΦΑΝΟΣ	ΡΕΗΤΣΕΛ	107 ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ	ΗΜ.
11037344	ΚΟΤΖΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ	ΕΥΓΕΝΙΑ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΟΛΓΑ	247 ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΤΡΑΣ	ΗΜ.
11037345	ΛΕΝΗ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	443 ΠΟΛ. ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ	ΗΜ.
11037346	ΜΑΛΟΥΚΟΤΣΗ	ΑΦΡΟΔΙΤΗ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΕΛΕΝΗ	476 ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΘΡΑΚΗΣ (ΞΑΝΘΗ)	ΗΜ.
11037327	ΜΠΑΚΟΥ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	ΗΛΙΑΣ	ΕΛΕΝΗ	602 ΕΦΑΡ. ΞΕΝ. ΓΛΩΣΣ. ΣΤΗ ΔΙΟΙΚ. & ΣΤΟ ΕΜΠ. ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ (ΗΓΟΥΜΕΝΙ) ΕΙΔ. ΤΡΙ. ΕΙΔ. ΠΕΡ. ΚΟΙΝ. ΚΡΙΤΗΡΙΑ	ΗΜ.
11037328	ΝΙΚΑ	ΜΑΡΙΑ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΑΘΗΝΑ Ε	119 ΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ	ΗΜ.
11037329	ΝΤΑΓΚΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΟΛΓΑ	113 ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΜ.
11037331	ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑ	ΠΕΤΡΟΣ	ΑΙΡΙΝ	131 ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΑΘΗΝΑΣ	ΗΜ.
11037333	ΠΛΑΣΚΑΣΟΒΙΤΗ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΜΑΡΙΑ	602 ΕΦΑΡΜ. ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣ. ΣΤΗ ΔΙΟΙΚ. & ΣΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ (ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ)	ΗΜ.
11037349	ΡΟΥΣΗΣ	ΦΩΤΙΟΣ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΜΑΡΙΑ	471 ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΕΙ ΚΑΒΑΛΑΣ	ΗΜ.
11037336	ΤΑΣΣΗ	ΕΛΕΝΗ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΣΠΑΣΙΑ	114 ΙΣΤΟΡΙΑΣ & ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΙΔ. ΠΕΡ. ΤΡΙΤΕΚΝΟΙ	ΗΜ.
11037350	ΤΖΑΛΛΑΣ	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΕΥΦΡΟΣΥΝ.	203 ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ	ΗΜ.
11037337	ΤΟΜΑΝΙ	ΑΡΙΟΛΑ	ΡΑΠΗ	ΑΡΤΑ	741 ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΕΙ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ (ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ)	ΗΜ.
11037338	ΤΟΥΣΗΣ	ΗΛΙΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΜΑΡΙΑΝΝΑ	130 ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	ΗΜ.
11037351	ΧΑΜΠΑΡΙ	ΟΛΤΙΩΝ	ΧΑΙΡ	ΝΕΤΣΜΙΓΙ	251 ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΚΡΗΤΗΣ (ΗΡΑΚΛΕΙΟ)	ΗΜ.

Υπουργείο Παιδείας δια βίου μάθησης και θρησκευμάτων

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των Παργινών Αθήνας εύχεται στους επιτυχόντες καλό ξεκίνημα στη φοιτητική τους διαδρομή

Φωτό: 7-8-2011
Χρήστος Ζούλας, Σπύρος Μπόμπης.

Φωτό: 7-8-2011. Δύο εκπαιδευτικοί και πρώην Δήμαρχοι, Νικόλαος Παπανικολάου και Τρύφωνας Καραγιάννης.

Φωτο σκιάς του παρελθόντος

1978 Παραλία Πάργας.
Μπροστά από το καφενείο
Σ. Βέργου και Γ. Ιορδανίδη
ο Γιάννης Σταμάτης και
ο Γιώργος Λένης με τη μηχανή του
Βασίλη Τόσκα.

20-9-1969 Η Τζάνου Ωνάση στην επίσκεψή της στην Πάργα, ενώ βγαίνει από το
εμπορικό κατάστημα του Μάρκου Δράκου.

15-8-1967 στο Νησί. Ελένη Ανεμογιάννη, Ελβίρα και Ουρανία Ντρίκα,
Ελένη, Μαρία και Ηλέκτρα Ντρίκα.